

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 53 ods. 3 písm. a) a d) nariadenia (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ chápať ako jedno z ustanovení, ktoré ustanovujú inak, v zmysle článku 5 tohto nariadenia, a preto sa uplatnia namiesto ustanovení článku 5 písm. b)?
2. Má sa na účely článku 53 ods. 3 písm. a) uvedeného nariadenia vychádzať z toho, že španielska právna úprava 20 %-ného príplatku k dôchodku z dôvodu úplnej trvalej nespôsobilosti na výkon obvyklého povolania je právnym predpisom, ktorý stanovuje, aby sa zohľadňovali dávky alebo príjem získaný v zahraničí?
3. V prípade, ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, má sa vychádzať z toho, že uvedenému právnemu predpisu Spoločenstva odporuje prax španielskych správnych orgánov a súdov, podľa ktorej sa 20 %-ný príplatok k dôchodku z dôvodu úplnej trvalej nespôsobilosti na výkon obvyklého povolania prestane poskytovať, keď príjemca začne poberať starobný dôchodok z iného členského štátu?
4. V prípade, ak je odpoveď na druhú otázku kladná, má sa považovať za nezlučiteľné s článkom 53 ods. 3 písm. d) uvedeného nariadenia, ak sa 20 %-ný príplatok k dôchodku z dôvodu úplnej trvalej nespôsobilosti na výkon obvyklého povolania prestane poskytovať aj v časti, ktorá prevyšuje sumu dôchodku poberaného z iného členského štátu?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

**Odvolanie podané 21. marca 2017: Internacional de Productos Metálicos, S.A. proti uzneseniu
Všeobecného súdu (druhá komora) z 25. januára 2017 vo veci T-217/16, Internacional de productos
metálicos/Komisia**

(Vec C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (v zastúpení: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente a A. Monreal Lasheras, abogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 25. januára 2017 vo veci T-217/16,
- vrátiť vec T-217/16 Všeobecnému súdu Európskej únie na ďalšie konanie, v ktorom sa uvedený súd vyjadrí k časovému obmedzeniu uvedenému v článku 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/278 z 26. februára 2016,
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod je založený na existencii aktívnej legitímácie na podanie žaloby smerujúcej proti nariadeniu 2016/278 ⁽¹⁾ pred Všeobecným súdom Európskej únie (ďalej len „Všeobecný súd“) v rozsahu, v akom predpokladá, že aktívna legitímácia spĺňa podmienky článku 263 ods. 4 ZFEÚ. Všeobecný súd uvádza, že ide o tieto podmienky: i) priama a osobná dotknutosť napadnutým aktom alebo ii) priama dotknutosť regulačnými aktmi, ktoré nezahŕňajú vykonávacie opatrenia.

Pokiaľ ide o **priamu a osobnú dotknutosť napadnutým aktom** domnievame sa, že Všeobecný súd nijako nespochybňuje požiadavku **priamej dotknutosti**. Naproti tomu pokiaľ ide o **osobnú dotknutosť**, pod túto dotknutosť spadá spoločnosť Internacional de Productos Metálicos, S.A. (ďalej len „IPM“), keďže sporné nariadenie sa vzťahuje na všetkých a na každého jednotlivého dovozcu, ktorý do svojho JCD zahrnul nomenklatúry alebo kódy TARIC týkajúce sa výrobkov, na ktoré boli uložené antidumpingové clá v rokoch 2009 (nadobudnutie účinnosti nariadenia 91/2009) a 2016 (nadobudnutie účinnosti nariadenia 2016/278). Takto uvedení dovozcovia predstavujú „úzky okruh ekonomických subjektov“, ktorých sa obmedzenie účinkov zrušenia antidumpingových ciel dotýka konkrétne a špecificky.

Na druhej strane, pokiaľ ide o **priamu dotknutosť regulačnými aktmi, ktoré nezahŕňajú vykonávacie opatrenia**, analýza sa sústreďuje na potvrdenie neexistencie vykonávacích aktov v nariadení 2016/278. V tomto kontexte peňažné vyrovnania, na ktoré Všeobecný súd odkazuje ako na vykonávacie akty nariadenia nie sú takými vykonávacími opatreniami, keďže jedinými získanými vyrovnania boli vyrovnania odvodené z ustanovení nariadenia 91/2009 ⁽²⁾, pričom neboli získané žiadne vyrovnania odvodené z ustanovení napadnutého nariadenia (nariadenie 2016/278). Dôkazom toho je skutočnosť, že vlastné vyrovnania v daný moment vyčíslené IPM zo strany španielskych colných orgánov boli prijaté pred nadobudnutím účinnosti napadnutého nariadenia.

V tejto súvislosti napadnutý článok 2 je autonómne pravidlo, ktoré nevyžaduje žiaden nasledujúci akt na vyvolanie právnych účinkov od dňa nadobudnutia jeho účinnosti, keďže sa obmedzuje iba na zrušenie niektorých antidumpingových ciel vzhľadom na ich nezlučiteľnosť antidumpingovou dohodou a Dohodou GATT.

Okrem toho nariadenie ukladá povinnosť zdržať sa konania – obsahuje príkaz pre Španielske kráľovstvo, aby opätovne nepodnikalo kroky smerujúce k uloženiu antidumpingového cla –, a teda bráni vydávaniu akéhokoľvek colného aktu, ktorý by mohol byť napadnutý na základe vnútroštátneho práva, pričom podanie žaloby o neplatnosť je jediným spôsobom, s ktorým počítala IPM v súvislosti s napadnutím článku 2 nariadenia 2016/278.

Vzhľadom na vyššie uvedené IMP predpokladá, že má nepochybne aktívnu legitímáciu podľa článku 263 ZFEÚ na podanie žaloby o neplatnosť článku 2 nariadenia 2016/278, keďže uvedené nariadenie vzhľadom na jeho vlastnú povahu a obsah nezahŕňa žiadne vykonávacie opatrenia.

2. V rámci druhého odvolacieho dôvodu IPM rozoberá žiadosť podanú na Všeobecný súd, týkajúcu sa **uznania retroaktívneho účinku článku 1 napadnutého nariadenia**. V tejto súvislosti, v rozpore s tým, čo konštatuje Všeobecný súd vo svojom napadnutom uznesení, v ktorom tvrdí, že nemá právomoc vyhlásiť retroaktivitu článku 1 nariadenia, sa IPM domnieva, že uvedená retroaktivita je nevyhnutným dôsledkom zrušenia článku 2 nariadenia, keďže uvedený článok stanovuje časové obmedzenie, ktorého sa týkala zamietnutá žaloba o neplatnosť. Z toho dôvodu žiadosť o vyhlásenie retroaktivity článku 1 nariadenia, ktorú podala IPM, je v celom rozsahu prípustná, keďže táto je implicitne akceptovaná ako dôsledok vyhlásenia neplatnosti článku 2 nariadenia.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/278 z 26. februára 2016, ktorým sa zrušuje konečné antidumpingové clo uložené na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, rozšírené na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele zasielaných z Malajzie bez ohľadu na to, či sú deklarované ako výrobky s pôvodom v Malajzii alebo nie (Ú. v. EÚ L 52, 2016, s. 24).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 29, 2009, s. 1).